

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ

03/2025

James Nicodemus Jacob

Životní cesta Jamese Nicodemuse Jacoba

Autor: James Nicodemus

Jmenuji se James Nicodemus Jacob a narodil jsem se 16. června 2004 v okrese Mbulu v Tanzanii. Můj raný život byl formován mojí maminkou, Venerandou Gilgory Sistou. Než jsem se narodil, moje maminka hluboce trpěla – dvakrát ztratila dítě v důsledku potratu.

Po tom, co se jí podařilo porodit třetí dítě, to zemřelo ve věku dvou let. Po těchto bolestných ztrátách porodila mě, své jediné přeživší dítě.

Moje matka mě vychovávala sama, bez podpory otce. Neměla žádné formální zaměstnání a přežívala díky

domácím pracím v domácnostech jiných lidí, přijímala drobné denní brigády, jen aby zajistila naše základní potřeby. Život nikdy nebyl snadný, ale měla mě velmi ráda a dělala vše, co mohla, aby se o mě postarala.

Koncem roku 2011 se její zdravotní stav začal zhoršovat a počátkem roku 2012 se její stav zhoršil tak, že byla přijata do luteránské nemocnice Haydom. Její pobyt v nemocnici byl umožněn díky pomoci ředitele Martina Tanga a neúnavné podpoře mého strýce – jejího bratra – Romana Cypriana Gishindy, který stál po jejím boku, zajišťoval finance od příbuzných a sousedů a hradil její nemocniční výlohy.

Po léčbě se moje matka vrátila domů, ale její zdraví už nikdy nebylo v pořádku. O několik měsíců později ztratila zrak, což jí způsobilo velkou emocionální úzkost. Protože už neviděla a mohla pracovat, začala trpět dalšími komplikacemi, včetně srdečních problémů. Bohužel v roce 2012 zemřela, když mi bylo pouhých osm let a teprve jsem začal chodit do školy LEA.

James na základní škole

Po smrti mé matky v roce 2012 se můj život úplně změnil. Bylo mi pouhých osm let a chodil jsem do přípravné třídy na základní škole LEA. Ale i v té temné chvíli mi Bůh poslal do života starostlivé lidi, kteří se mi stali oporou.

Přijal mě už zmiňovaný strýc Roman, který spolu se svojí manželkou žil v Bassotu v okrese Hanang. Přestože už měli 11 vlastních dětí, vřele mě přijali do své rodiny a chovali se ke mně jako k vlastnímu synovi. Nabídl mi rodičovskou péči a emocionální podporu, kterou jsem potřeboval k uzdravení a růstu.

Dalším neuvěřitelným požehnáním bylo, když jsem dostal mého českého sponzora Daniela a jeho manželku, kteří se zavázali podporovat mé vzdělání. Od doby, kdy jsem ještě chodil do přípravné třídy, mi hradili školné a poskytovali mi povzbuzení, které mi pomáhalo soustředit se na studium, aniž bych se musel starat o finanční problémy.

Díky jejich podpoře jsem dokončil základní vzdělání na LEA Pre and Primary School. V roce 2018 jsem složil národní zkoušky a uspěl jsem s vynikajícími výsledky. Jsem hluboce vděčný řediteli Martinu Tangovi za jeho mentorství a osobní vedení po celou dobu mého základního vzdělávání, a také mému sponzorovi Danielovi a jeho rodině, kteří při mně stáli.

Po absolvování přijímacích zkoušek jsem byl přijat na střední školu v Dongobeshi. Na střední škole jsem se rychle adaptoval a moc jsem se snažil vše zvládnout. Díky podpůrnému systému kolem mě jsem se nesetkal s žádnými většími obtížemi a akademicky jsem prosperoval. V roce 2022 jsem dokončil závěrečný čtvrtý ročník. Zatímco jsem čekal na výsledky národních zkoušek, vrátil jsem se do vesnice svého strýce, abych mu pomohl se zemědělstvím – věnoval se pěstování plodin, jako je kukuřice a fazole, a také chovu hospodářských zvířat. Tato

Setkání s Jamesem během pobytu Michala a Šárky Klusových v Dongobeshi

zkušenost mi pomohla zůstat nohama na zemi a naučila mě ceně tvrdé práce mimo učebnu.

Když byly zveřejněny výsledky čtvrtého ročníku, s radostí jsem se dozvěděl, že jsem uspěl natolik, abych mohl pokračovat ve studiu středoškolské nadstavby (pátý a šestý ročník). S nadějí v srdci a se stejným podpůrným systémem – mým sponzorem Danielem, ředitelem Martinem Tango a mým starostlivým strýcem a jeho rodinou – jsem se začal připravovat na další krok ve svém vzdělávání.

Povzbudilo mne, že jsem byl přijat ke studiu v hlavním městě Tanzanie, Dodomě, a to na jedné z nejlepších chlapeckých škol – Bihawana Secondary School. S radostí jsem sledoval, jak moje vzdělávací cesta pokračuje, plná slibů a pokroků. Prostředí bylo nové a neznámé a adaptace nebyla snadná. Postupem času jsem si zvykl a pilně jsem se

věnoval studiu s cílem dosáhnout co nejlepších výsledků, abych se mohl dostat na univerzitu.

Díky nesčetným modlitbám a Boží milosti jsem v květnu letošního roku dokončil studium na středoškolské nadstavbě a vrátil se domů ke svým opatrovníkům. V červenci jsem se dozvěděl radostnou zprávu, že jsem závěrečné zkoušky složil tak dobře, že jsem se kvalifikoval k univerzitnímu studiu. Tento okamžik mě naplnil hlubokou vděčností a hrdostí.

Jsem Bohu upřímně vděčný za to, že mě dovedl až sem. Chci také vyjádřit své upřímné uznání Danielovi a jeho rodině za to, že při mně stáli s láskou, trpělivostí a podporou. Děkuji svým opatrovníkům, řediteli a spolupracovníkům v LEA a všem, kteří si na mě vzpomněli ve svých modlitbách. Toto vítězství není jen moje – patří nám všem.

Plánuji nastoupit na univerzitu a získat tříletý titul v oboru společenských věd, ale předtím mám v úmyslu absolvovat krátký kurz informačních technologií (IT). Mým cílem je získat praktické dovednosti, které mi usnadní samostatnou výdělečnou činnost, zejména v technologickém sektoru.

Po dokončení tříletého vysokoškolského studia je mým snem stát se blogerem věnujícím se sociálním

tématům a výzkumníkem v sociální oblasti. Také se snažím posílit postavení mladých lidí sdílením znalostí a dovedností v oblasti podnikání. Plánuji založit organizaci, která bude nabízet služby zaměřené na to, aby mladí lidé mohli investovat do své budoucnosti a budovat si udržitelné živobytí.

Děkuji Bohu za Jeho věrnost a všem podporovatelům za to, že při mně stojí.

Sport a hry na střední škole v Dongobeshi

Autor: učitel Victor

Velice děkujeme našemu nebeskému Otci za to, že nám dal letos příležitost účastnit se zápolení, které organizuje středoškolská organizace sportů a her v Tanzanii. Naši studenti soutěžili v těchto disciplínách: běh, vrh koulí, hod oštěpe, hod diskem, hod kladivem, skok daleký, netbal, volejbal, házená, fotbal, tradiční tanec, hudba, pěvecký sbor.

Naši soutěžící se účastnili soutěží na různých úrovních. Začali jsme na okresní a pak regionální úrovni. 19 soutěžících se probojovalo až na celostátní úroveň.

Děkujeme za podporu naší školy a sponzorům za podporu sportu a her, protože díky vám všem se nám podařilo dosáhnout dobrých výsledků ve všech soutěžích. Jsme si jisti, že podpora, kterou dostáváme ze všech zdrojů, nás posiluje a zlepšuje v budoucím životě.

Rádi také ve škole pořádáme odpoledne soutěží, kde studenti mohou předvést jejich talent v dovednostech jako je soutěž v pití, soutěž v jídle, běh s vejcem na lžici a večerní talentová show.

Studenti LEA na maratonu v Haydom (2025), ředitel Martin vlevo

**UMISSETA KITAIFA IRINGA
KWAYA KUTOKA MKOA WA MANYARA**

**Pěvecký sbor střední školy Dongobesh Secondary School na setkání sborů na
národní úrovni v regionu Iringa (2025)**

Biblické okénko - Když hladoví, dejte jim najíst...

Autor: Karel Zientek

Je jedno místo v Bibli, které mě dokáže dokonale vytrhnout z mé komfortní zóny. Místo, které opakovaně ve mně evokuje otázku, zda to, co dělám pro druhé dělám správně a zda toho dělám dost.

Slova z Matouše 25, 31-46 nás totiž přivádějí k jádru křesťanské víry, kde Ježíš mluví o dni, kdy přijde soudit živé i mrtvé a bude na ně pohlížet podle toho, zda v životě jednali s láskou a soucitem k druhým. Nebude se ptát na naše bohatství, úspěchy ani postavení, ale na jednoduché a naprosto nezištné skutky milosrdenství: **„Byl jsem hladový a dali jste mi najíst, byl jsem žíznlivý a dali jste mi napít...“**.

Tento text nám připomíná, že Pán Bůh poměřuje naši lásku k němu projevy naší lásky k těm nejmenším, nejchudším a nejzranitelnějším. Naše pomoc bude vždy pouze malou kapkou v moři potřeb, ale v Božích očích právě takové dobro má

přesah do věčnosti, má věčný význam. Tyto naše činy pro druhé konané s láskou a bez nároků na osobní prospěch, slávu nebo uznání přesahují hranice času a až se jednou setkáme s Kristem, bude mít cenu právě to, co jsme udělali pro druhé a zejména pro ty, kteří si nemohou pomoci sami. Naopak naprosto bezcenné bude to, co jsme udělali sami pro sebe. Když dáváme, nečekejme na vděčnost! Pravá radost spočívá v tom, že jsme udělali něco, co má cenu i v nebi. Jednoho dne se ohlédneme a uvidíme, že to, co jsme investovali do lásky k druhým, nebylo ztraceno. Pomoc dětem v Africe není jen dobročinným gestem, je to odpověď na Kristovu výzvu. Až jednou uslyšíme Jeho slova „Pojďte, požehnání mého Otce...“ poznáme, že každý dar, každá modlitba a každý čin milosrdenství byl zapsán v nebi.

Děkujeme, že pomáháte...

Aktuality

Autor: Michal Klus

Setkání **Africké sny** se uskutečnil už v neděli 12. října od 15.00 v sále Sborového centra Hutník v Třinci.

Budeme moc rádi, když na to setkání pozvete ty, které by mohlo oslovit. Letos nebudeme mít žádné hosty z Tanzanie, nicméně nás navštíví host z Norska. Dále jsme pro vás připravili zajímavý program a budeme hovořit především o dalším uplatnění absolventů.

• • •

Dodatečně jsme od našich partnerů dostali konečné **vyúčtování příjmu na stavbu druhého křídla ubytovny pro děti** ve škole LEA. Celkové náklady byly v přepočtu na české koruny ve výši téměř 5,8 miliónů Kč. Jsme vděční za všechny partnery, kteří se do projektu zapojili. Hlavně nás těší, že vedení projektu je schopno získávat nemalé částky z okruhu místních přátel a podporovatelů. Nutno podotknout, že v objemu jejich částky je započtena i odborná práce, kterou odpracovali někteří z rodičů místo platby

školného. Následující tabulka ukazuje celkové zdroje financí:

Help Ministry (USA)	2 115 657,72 Kč	36,6%
Bridge of Hope (Německo)	1 440 824,37 Kč	24,9%
Děti Afriky (Česko)	654 636,86 Kč	11,3%
LEA ministry (Tanzanie)	1 293 417,73 Kč	22,4%
Deti Afriky (Slovensko)	226 787,91 Kč	3,9%
Přátelé z Norska (Norsko)	43 595,75 Kč	0,8%
celkem	5 774 920,34 Kč	100,0%

• • •

Stavba jídelny a kuchyně zdárně pokračuje. Jsou vyzděny stěny do výše spodní hrany oken a jsou zakončeny železobetonovým věncem. Nyní se čeká, až se nasbírají další finance. Potom se plánuje ve stavbě pokračovat. Děkujeme vám, kdo jste tento projekt podpořili.

Prinášíme pár aktualit ze života nejstarších podporovaných studentů.

Letos v létě dokončili své bakalářské studium dva studenti a studium na vyšších odborných školách 5 studentů. Do prvního ročníku na univerzitě v těchto dnech nastoupilo 8 podporovaných studentů. Ve vyšších ročnících jich máme 10, tedy letos celkem 18. Na vyšší odborné školy letos nastoupilo 9 studentů. Ve vyšších ročnících už studuje 11 studentů, takže celkem na vyšších odborných školách studuje 20 podporovaných studentů.

Dvouletou středoškolskou nadstavbu, jako přípravu na studium na univerzitě letos zahájilo 13 studentů. V druhém ročníku jich je 16, tedy celkem 29 podporovaných studentů. Ostatní podporované děti jsou v mateřských, základních nebo středních školách.

V těchto dnech probíhají na základních školách v Tanzanii **absolventské slavnosti**. Programem bychom to skoro mohli přirovnat k radovánkám, ale vše se děje jako oslava toho, že sedmáci (nevyšší ročník) došli k závěrečným zkouškám. Ty je teprve čekají.

• • •

V červenci a srpnu **pobýval v Dongobeshi pastor Michal s manželkou Šárkou**. Zapojili se do života místní komunity, spolupracovali při různých projektech a v neposlední řadě přivezli dopisy, které byly v poslední době distribuovány. Pokud byste rádi ve vašem okolí uspořádali besedu o životě v Tanzanii nebo propagaci projektu Děti Afriky, kontaktujte nás. Rádi přijedeme.

Letošní absolventi školy LEA v Dongobeshi

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
E-MAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ